

отъ-двадесет и петь хыледы франга. По случаю момата ся научила прѣди три дни за положеніето ви, и споредъ както мя увѣдомихъ, добрата отроковица, която има и красотѣ и дарованія, готова е да ви дойде на помощь, като пріеме рѣкѣтъ и титлѣтъ ви; башата е съгласенъ и само вашето съзволеніе ся изискува за да обадѣтъ името на . . . . добрѣтъ тѣзи фамилії.

Това прѣдложеніе, Господине, вдѣхнува ми рѣшеніето да напуснѫ тутакъ си единъ титлѣ която, въ това състояніе, до което съмъ достигналъ, станала е смѣшна, и мя излага на интриги и сплетни достойни за прѣзрѣніе. Първото прилагателно на фамиліїтъ ми е Одіо, и него ще имамъ за напрѣдъ. Исповѣдвамъ, Господине, че една проста къмъ мене дружба ви принуди да станете тѣлкователъ на едни таквызъ странны прѣдложенія, и вы молѣжъ да си не струваше вече тойзи трудъ да мы прѣдлагате таквызъ.

— Кога е тѣй, Г. Маркызе, нѣмамъ какво друго да ви кажж.

И туй като рече, сякашъ че го прихванѫ впензапна една треска отъ веселбѣ, пожули си рѣцѣтъ като два сухи пергамена, и приложи смѣящецъ ся; — Мъченъ человѣкъ сте Г. Максиме, много мъченъ. Чудно ми е какъ не съгледахъ до сега най-голѣмѣтъ приликъ що има между вашетъ физиогномії и физиогноміїтъ на майка ви. А най-вече очитѣ и засмиваніето. . . . но нека дойдемъ пакъ на рабо-